

til 71 år – og det uden et eneste hvis. Det lægger man ind.

Kl. 16.30

Så er der en ting, der ikke har været nævnt i debatten, som jeg også synes er værd at få med. Det er, at når man nu hæver efterlønsalderen i første omgang til 62 år, så skal man jo også være ærlig og sige til de folk, som i dag er tvunget til at gå på efterløn som 60-årige – dem, som ikke har overskud til at blive ved, til de er 62 år, og dermed undgå den skrappe modregning på eventuel pensionsopsparing eller lignende – at de jo tilsvarende flytter med.

Så ikke nok med det. Man siger til dem, der i dag er tvunget til at gå på efterløn som 60-årige, at hvis det var sket, når den nye ordning træder i kraft, skulle de have ventet til det 62. år, og så ville de fra 62 år til 64 år blive ramt af den hårde modregning. Og tilsvarende, når de bliver 63 år, bliver det fra 63 år til 65 år.

Det synes jeg man skylder at sige til befolkningen, til sygeplejersken, til hjemmehjælperen, at det er konsekvensen af indgrebet. Modregningen følger tilsvarende med.

Måske er det gået op for den opmærksomme lytter og seer, at SF ikke kan støtte det af regeringen fremsatte lovforslag.

Men jeg vil godt lige knytte et par enkelte andre bemærkninger til det. Noget, vi vil komme lidt tilbage til under udvalgsarbejdet, er spørgsmålet om modregningsmodellen, som jeg anerkender er bedre end den, vi har i dag. Vi mener ikke, at det er en god idé at fjerne dagpengegarantien for de 55-årige og opefter, men så er seniorjobbene alt andet lige bedre end ingenting. Vi har også nogle forslag til, hvordan man kan forbedre dem.

Så vil jeg godt afslutningsvis lige komme med et par enkelte bemærkninger om fleksydelsesordningen, som jo også er et af de lovforslag, som behandles her. Man kan sige, at der har SF udvist svaghed i forhandlingerne, fordi vi jo er en del af førtidspensionsforliget og dermed også med i kredsen omkring fleksydelsesrefusionen.

Vi kunne have nedlagt veto og dermed forhindret, at det blev sat i kraft på den her side af et folketingsvalg. Men jeg har den opfattelse, at der skal være en rimelig parallelitet mellem efterlønsordningen og fleksydelsesordningen. Derfor har vi fra SF's side, på trods af at vi er en del af forliget, accepteret ikke at nedlægge veto, men at flertallet kan gennemføre forringelserne af fleksydelsesordningen parallelt med forringelserne i efterlønsordningen. Vi stemmer selv-

følgelig imod det, men accepterer, at det bliver kørt igennem. Man kan sige, at det er den form for kompromis, vi har lavet internt, netop fordi vi er en del af førtidspensionsforligskredsen.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg forstår, hr. Ole Sohn mener, at der skal laves meget store arbejdsmiljøindsatser for at undgå, at der sker nedslidning på arbejdsmarkedet. Jeg ved, at det også er noget, der optager hr. Ole Sohn meget; han har været fagforeningsformand og sådan noget. Men er det ikke lige nøjagtigt det, vi gør, når vi afsætter 3 mia. kr. til det?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for spørgsmålet, for så får jeg også lejlighed til lige at svare hr. Jens Vibjerg på det der med arbejdsmiljøindsatsen, som jo er vigtig. Vi havde en debat om, hvor meget beton vi har arbejdet med hver især. Der vil jeg godt anerkende, at jeg er ret sikker på, at hr. Jens Vibjerg har kørt mere møg, end jeg har, men jeg har til gengæld kørt mere beton, end han har. Og begge dele er noget, der er nedslidende.

Derfor er det nødvendigt med en massiv indsats på arbejdsmiljøområdet. Jeg anerkender også, at der her i forhold til, hvad der er foregået under regeringens levetid indtil nu, ligger en styrkelse af indsatsen på arbejdsmiljøområdet. Men en stor del af det er jo desværre blot en genopbygning, altså en råden bod på de nedskæringer på arbejdsmiljøindsatsen, som den her regering har lavet. Det bliver så genoprettet. Det er også bedre end ingenting, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at det langt fra er nok til at sikre de nødvendige investeringer i forebyggelse på arbejdspladserne, som er nødvendige, for at man kan blive længere tid på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nu mener jeg faktisk, at hr. Ole Sohn er et både velbegavet og sympatisk menneske, der interesserer sig for det samfund, vi lever i, og også interesserer sig for dem, der er på arbejdsmarkedet nu, og dem, som måtte komme der i fremtiden.

Når nu hr. Ole Sohn anerkender, at der er så mange mennesker, der træder ud af arbejdsmarkedet, og så tilsvarende få, der træder ind på arbejdsmarkedet, så bliver man, når nu hr. Ole Sohn ikke vil være med til at løse problemet,